

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6431/2545

พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตร โจทก์ นาย นพดล จิตตะระ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 59, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยใช้สายไฟที่ตัดจากสายพัดลมต่อปลั๊กไฟในบ้านจี้ไปที่บริเวณหัวไหล่และต้นแขนขวาของผู้เสียหาย แล้วจำเลยวิ่งไปสับคัตเอาท์ที่ด้านหลังบ้านโดยไม่หลบหนีไปทันทีแต่กลับมาพุดชู้ผู้เสียหาย ซึ่งหากจำเลยประสงค์จะเอาชีวิตของผู้เสียหายก็ย่อมกระทำได้เพราะมีเวลามากพอ การที่จำเลยกลับมาพุดชู้ผู้เสียหายแทนที่จะหลบหนีไปแสดงให้เห็นว่าการไปสับคัตเอาท์ดับไฟนั้นไม่ใช่เพราะเกรงว่าผู้เสียหายจะจำหน้าได้หรือเพื่อป้องกันการติดตาม จำเลยจึงมีเจตนากระทำเพียงเพื่อให้ผู้เสียหายสลบไปและไม่อาจคาดหมายได้ว่าการกระทำเช่นนั้นอาจมีผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 ประกอบด้วย มาตรา 362 แต่คดีได้ความว่าจำเลยบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนอันเป็นความผิดตามมาตรา 365(3) ประกอบมาตรา 364 แม้โจทก์จะมีได้ระบุมตรา 364 มาในคำขอท้ายฟ้องแต่โจทก์ได้บรรยายถึงการบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนมาในฟ้องแล้ว จึงเป็นกรณีที่โจทก์อ้างบทมาตราผิดศาลขอที่จะลงโทษจำเลยตามมาตรา 365(3) ประกอบมาตรา 364 ที่ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคห้า ปลั๊กไฟพร้อมสายไฟ 1 เส้นของกลางที่โจทก์มีคำขอให้รับ เป็นทรัพย์สินในบ้านเช่าที่ผู้เสียหายพักอาศัย เมื่อเจ้าของไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย จึงไม่ใช่ทรัพย์สินอันพึงรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน คือ จำเลยบุกรุกเข้าไปในเคหสถานของผู้เสียหาย จัดกลอนประตูหลังบ้านจนหลุดออกอันเป็นการทำลายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ แล้วเข้าไปเพื่อลักทรัพย์ของผู้เสียหายที่เก็บรักษาไว้ในเคหสถาน และจำเลยใช้ไฟฟ้าช็อตผู้เสียหายโดยมีเจตนาฆ่าเพื่อความสะดวกในการลักทรัพย์และลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้ว แต่กลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ผู้เสียหายจึงไม่ถึงแก่ความตาย แต่เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย และจำเลยลักทรัพย์วิญญูเทปของผู้เสียหายโดยใช้กำลังประทุษร้ายผู้เสียหายเพื่อให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์ และเพื่อให้พ้นจากการจับกุม จำเลยลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้วแต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากจำเลยตกใจและรีบหลบหนีไปก่อน เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้และยึดปลั๊กไฟพร้อมสายไฟ 1 เส้นเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 82, 91, 288, 289, 335, 339, 362, 365 รับของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพฐานบุกรุกและรับว่าทำร้ายร่างกายผู้อื่นไม่ถึงกับเป็นอันตรายแก่กาย ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 289(6) ประกอบด้วยมาตรา 80 มาตรา 339(1) วรรคสองและวรรคสามประกอบด้วยมาตรา 80 มาตรา 365(3) ประกอบด้วยมาตรา 362

การกระทำเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานพยายามฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็น
บทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยอายุ 17 ปีเศษ ลดมาตราส่วน
โทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ประกอบด้วยมาตรา 52(2)จำคุก 25 ปี
คำให้การของจำเลยชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุก 16 ปี 8 เดือน 8 วันของกลาง
จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295, 362, 365(3) และมาตรา 339 วรรคสองและวรรคสาม
ประกอบด้วยมาตรา 80 การกระทำเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ
ฐานพยายามชิงทรัพย์ อันเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลด
มาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 จำคุก 5 ปี ลดโทษให้ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสามแล้ว คงจำคุก 3 ปี 4 เดือน นอกจากนี้แก้ไขให้
เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟัง
เป็นที่ยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ จำเลยบุกรุกเข้าไปในบ้านเช่า
ที่ผู้เสียหายพักอาศัยเพื่อประสงค์เอาทรัพย์สิน แต่พอได้เห็นผู้เสียหายซึ่งเผลอนอนหลับอยู่ที่โซฟา
ชั้นล่างรู้สึกตัวและล้มตามขึ้นมา จำเลยจึงใช้สายไฟที่ตัดจากสายพัดลมต่อปลั๊กไฟในบ้านจึงไปที่
บริเวณหัวไหล่และต้นแขนขวาของผู้เสียหาย แล้วจำเลยหยุดทำ คดีมีปัญหาตามฎีกาของโจทก์ว่า
การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายหรือไม่โจทก์ฎีกาอ้างว่าจำเลยต่อไฟ
บ้านซึ่งมีแรงสูงถึง 220 โวลต์ช็อตผู้เสียหายจึงเป็นการประสงค์ต่อผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย
และหรือย้อมเล็งเห็นผลว่าผู้เสียหาย อาจถึงแก่ความตายได้ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกแก่การลักทรัพย์
หรือปกปิดการกระทำผิด เมื่อผู้เสียหายไม่ตายจำเลยจึงปิดเครื่องตัดไฟให้มีดเพื่อมิให้ผู้เสียหายจำ
จำเลยได้หรือป้องกันการติดตาม จำเลยยื่นคำแก้ฎีกาว่าจำเลยไม่มีเจตนาฆ่าผู้เสียหายเพราะจำเลย
ไม่มีสาเหตุโกรธเคืองหรือรู้จักผู้เสียหายมาก่อน ทั้งช่วงเกิดเหตุผู้เสียหายซึ่งเป็นวัยรุ่นอยู่ในบ้าน
เพียงลำพัง กอปรกับโจทก์นำสืบไม่ชัดแจ้งถึงสภาพขณะมีการใช้ไฟฟ้าช็อตผู้เสียหายว่าใช้สายไฟก็
เส้นตลอดจนสภาพพื้นที่และการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้านเกิดเหตุว่าเป็นเช่นไร เห็นว่า
ผู้เสียหายเบิกความว่า หลังถูกจำเลยใช้สายไฟช็อต รู้สึกขาและปวดทั้งตัว แต่ผู้เสียหายก็ยัง
สามารถลุกจากท่านอนได้ ส่วนจำเลยวิ่งไปสับคัตเอาท์ที่หลังบ้านแล้วยังกลับมาขู่ผู้เสียหายว่าห้าม
ไปเล่าให้ใครฟังมิฉะนั้นจะถูกทำร้าย พฤติการณ์ที่จำเลยไปสับคัตเอาท์ที่ด้านหลังบ้านแล้วไม่
หลบหนีไปทันทีแต่กลับมาขู่ผู้เสียหายแสดงว่าหากจำเลยประสงค์จะเอาชีวิตของผู้เสียหายก็
ย่อมสามารถกระทำได้เพราะยังมีเวลามากพอ และการกลับมาขู่ผู้เสียหายแทนที่จะหลบหนีไป
ทันทีก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าการไปสับคัตเอาท์ดับไฟนั้น ไม่ใช่เพราะเกรงผู้เสียหายจะจำหน้าได้
หรือเพื่อป้องกันการติดตามดังที่โจทก์อ้างในฎีกา ส่วนจะเป็นเจตนาย้อมเล็งเห็นผลได้หรือไม่
เห็นว่าในประการนี้ ได้รับความจากร้อยตำรวจโทอินดี เมฆโพธิ์ ผู้จับกุมจำเลย พยานโจทก์ว่า จำเลย
ให้การว่าหลังใช้สายไฟช็อตผู้เสียหาย 1 ถึง 2 วินาที จำเลยตกใจปล่อยสายไฟจะวิ่งหนีจำเลย
เหยียบสายไฟดังกล่าวซ้ำก่อนที่จะวิ่งไปถอดปลั๊กไฟออกทำให้เท้าจำเลยเป็นรอยไหม้ประกอบ
ภาพถ่ายหมาย จ.10 ภาพที่ 3 ที่แสดงว่าพัดลมกับสายไฟที่จำเลยใช้ช็อตผู้เสียหายอยู่เบื้องหน้า
จำเลย โดยจำเลยไม่อาจขยับไปข้างหน้าเพราะติดพนักโซฟา และจำเลยมีรอยไหม้ที่ฝ่าเท้าทั้งสอง
ข้างตามผลการตรวจของแพทย์ เอกสารหมาย จ.5 ประกอบกับจำเลยมีอายุเพียง 17 ปีเศษ และจบ
การศึกษาระดับประถมศึกษาที่แสดงผลการเรียนค่อนข้างต่ำตามหลักฐานที่จำเลยแนบส่งท้าย

คำร้องลงวันที่ 23 มิถุนายน 2543 เพื่อให้ศาลใช้พิจารณาประกอบการลงโทษแล้ว นำเชื่อว่าที่ฝ่าเท้าจำเลยทั้งสองข้างมีรอยไหม้คงจะเกิดจากความเบาปัญญาของจำเลยที่ใช้เท้าดับไฟ โดยคิดว่าดับได้เหมือนอย่างการดับไฟที่ถูกจุดขึ้น และแพทย์หญิงสุนทรี ไกรวีระเดชาชัย ผู้ตรวจบาดแผลรอยไหม้ทั้งของจำเลยและผู้เสียหาย พยานโจทก์ก็ให้ความเห็นว่าหากใช้กระแสไฟฟ้าบ้านช็อตตามจุดอย่างที่คุณเสียหายประสบ หากเป็นเวลานานก็อาจถึงแก่ความตายได้ และบาดแผลผู้เสียหายใช้เวลารักษาหายใน 7 วันแล้ว นำเชื่อว่าจำเลยคงมีเจตนากระทำเพียงเพื่อให้ผู้เสียหายสลับไปและทิ้งไม่อาจคาดหมายได้ว่าการกระทำเช่นนั้นอาจมีผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้ ฎีกาของโจทก์จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยกล่าวแก่ในฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบา นั้น เห็นว่า เป็นการขอให้ศาลฎีกาพิพากษานอกเหนือจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ซึ่งจะต้องกระทำเป็นคำฟ้องฎีกา จะเพียงแต่ขอมาในคำแก้ฎีกาไม่ได้ ทั้งหากวินิจฉัยให้แล้วก็เป็นคุณแก่จำเลยไม่ อนึ่ง เกี่ยวกับความผิดฐานบุกรุกนั้น โจทก์ขอให้ลงโทษตามมาตรา 365 ประกอบด้วยมาตรา 362 แต่คดีได้ความว่าจำเลยบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนอันเป็นความผิดตามมาตรา 365(3) ประกอบด้วยมาตรา 364 แม้โจทก์จะมีได้ระบุมตรา 364 มาในคำขอท้ายฟ้อง แต่โจทก์ได้บรรยายถึงการบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนมาในฟ้องแล้วจึงเป็นกรณีที่โจทก์อ้างบทมาตราผิด ชอบที่ศาลจะต้องลงโทษตามบทมาตรา 365(3)ประกอบด้วยมาตรา 364 ที่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคห้า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ปรับบทลงโทษตามมาตรา 365(3) ประกอบด้วยมาตรา 362 มานั้นจึงไม่ถูกต้อง และการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณาลงโทษบทหนักที่สุดฐานชิงทรัพย์โดยมิได้ระบุว่ามีความผิดตามวรรคสองหรือวรรคสามนั้นก็ไม่ถูกต้องชัดเจน เห็นควรหยิบยกขึ้นแก้ไขให้ถูกต้องชัดเจน และสำหรับปลั๊กไฟพร้อมสายไฟ 1 เส้นของกลางที่โจทก์มีคำขอให้รับนั้นปรากฏว่าเป็นทรัพย์สินในบ้านเช่าที่ผู้เสียหายพักอาศัย ซึ่งไม่ได้ความว่าเจ้าของรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลย จึงมิใช่ทรัพย์สินอันจะพึงรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 ที่ศาลล่างทั้งสองสั่งรับมานั้นไม่ถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวแม้ไม่มีฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาจึงมีอำนาจหยิบยกขึ้นมาแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225" พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295, 365(3) ประกอบมาตรา 364, 339 วรรคสองและวรรคสาม ประกอบด้วยมาตรา 80 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานพยายามชิงทรัพย์ตามมาตรา 339 วรรคสาม ประกอบด้วยมาตรา 80 อันเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ไม่รับของกลาง แต่ให้คืนแก่เจ้าของ ส่วนกำหนดโทษและนอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6

องค์คณะ

เกรียงชัย จิงจตุรพิธ · วิชัย วิวิตเสวี · สรรวจ อุดมทวี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6431/2545>